

L'INFANT

Mirem la innocència de l'infant,
que no sap perquè riu ni perquè plora,
sols coneix de la vida un instant,
per això el seu viure, ni ànsia ni enyora,
ni te el cor tarat, com la gent gran.
Al seu viure tendra i deliciós,
no rosega l'ànima l'enveja,
no cobdícia res del seu redós,
doncs que al seu interior i cobeja,
un front d'il·lusió bell i formós.
Girem la vista cap un altra món,
on regna la malícia a tothora,
i veurem gent sense res de front,
que dintre seu la bondat s'ignora,
ni sap les lleis de l'amor com són.
Després de una epidèmia passar,
per arreu d'aquest planeta terra,
encara hi ha qui lluita per forjar,
amb fervor la cremo d'una guerra,
que costarà a molts, molt d'oblidar.
Veiem persones que fugin del seu país,
busquen refugi acompanyats de bombes.
Veiem pobles destrossats i sense encís,
on les estades s'emplen en tombes,
i el cel tots els dies es veu gris.
Diu d'això que sols es invasió,
la persona més dolenta de la terra,
quines paraules no tenen perdo,
diu que no ha començat la guerra,
com si l'horror que es viu no es de debò.
Deixeu-me tornar al mon d'abans,
i fugir d'aquest tant ple de malícia,
deixeu que visqui encara amb els encants,
pensant que al mon es farà justícia,
i creure amb la innocència dels infants.

ESTEVE PERICH SALA

Cardedeu, 6 de maig de 2022

.